

Պարույր Սևակ

Հայաստան

Իմ քաղցրանո՛ւն,
Իմ բարձրանո՛ւն,
Իմ տառապա՛ծ,
Իմ փառապա՛նծ:
Հների մեջ՝ դու այեհեր,
Նորերի մեջ՝ նոր ու ջահել.
Դու՛ խաղողի խշմարված վագ,
Վշտերըդ՝ ջուր, ինքըդ՝ ավագ.
Դու՛ բարդենի սաղարթաշատ,
Առուն ի վար փռված փշատ.
Դու՛ կիսավեր ամրոց ու բերդ,
Մագաղաթյա մատյանի թերթ.
Դու՛ Ջվարթոնց - ավեր տաճար,
Կոմիտասյան Ծիրանի ծառ.
Դու՛ ջրաղաց խորունկ ձորում,
Դու՛ հորովել անուշ ծորում,
Փայլ գութանի արծաթ խոփի.
Դու՛ նե՛տ, նիզա՛կ, մկո՛ւնդ կոպիտ,
Դու՛ հայրենի ծխանի ծուխ,
Դու՛ անգի՛ր վեպ, դու՛ Սասնա ծո՛ւռ...
Իմ փառապա՛նծ

Իմ տառապա՛ծ,
Իմ բարձրանո՛ւն,
Իմ քաղցրանո՛ւն:
Դու՛ նրգերի շտեմարան,
Ոսկեվագյան գինու մառան.
Դու՛ թավշե դեղձ, դու՛ փրփուր հաց,
Արտաշատյան խաղող սևաչ.
Դու՛ Սևանի վառվող կոհակ,
Երևանի սյուն ու խոյակ.
Դու՛ հանգրվան, կանչող փարոս,
Դու՛ հայկական գերբ ու դրոշ.
Խոստուն վկա կոտորածի
Ու վճիտ աչք ցամքած լացի,
Արդարության ահեղ առյան,
Սրի պատյան,
Միրո մատյան -
Միշտ հի՛ն ու նո՛ր իմ Հայաստան:

11.XI.1950թ.

Երևան